

ការអធិស្ឋានដំបូងរបស់យ៉ូសែប ស៊ីធី

ដោយផ្លែថ្មរ $\text{♩} = ៨៤-៩២$

១. ឱ! ព្រឹក ព្រលឹម ដំ សែន ស្ងប់-ស្ងាត់! ព្រះ អា - ទិត្យ ប - ពេញ រ - ស្មី
 ២. លុត ជ - ង្គង់ ប្លង់-ស្ងួន ដោយ រាប - សា ជា លើក ទី មួយ លោក ប្លង់ - ស្ងួន
 ៣. ស្រាប់ តែ មាន ព - ន្តី មួយ ចុះ មក ភ្លឺ ចាំង ជាង ពេល ក - ណ្តាល ថ្ងៃ
 ៤. «យ៉ូ - សែប នេះ គឺ បុត្រ សំ - ណាព្វ យើង ចូរ ស្តាប់!» ឱ! ពាក្យ នោះ ផ្អែម - ស្អែម

យ៉ូ ប - ក្សា ប - ក្សី យំ ពិ - ពោះ ត - ឆ្អឹង រ - ណ្តាំ ពេញ ទាំង ព្រៃ
 កាល មេ កំ - ណាច បាន មក ព្យា - បាទ ធ្វើ ឱ្យ វិ - ញាណ លោក លិច - លង់
 ហើយ មាន ស - សរ រ - ស្មី អ - ស្វារ្យ ធ្លាក់ មក ពីទូ ជុំ វិញ ខ្លួន លោក
 ការ អ - ធិ - ស្ឋាន យ៉ូ - សែប បាន តប ហើយ លោកស្តាប់ តាម ព្រះ អ - ម្ចាស់

កាល នៅ ក្រោម ម្លប់ នៃ ព្រៃ ព្រី ក្សា យ៉ូ - សែប ស្ងួន រក ព្រះ អ - ម្ចាស់
 តែ លោក មិន អន់ ចិត្ត នៅ ទុក ចិត្ត លើ ព្រះ អ - បិ - តា សូ - តា
 នោះ មាន តួ - អង្គ ពីរ យាង ចុះ មក គឺ ព្រះ បិ - តា និង បុ - ត្រា
 ឱ! ភ្លឺ រីក រាយ នៅ ក្នុង ចិ - ត្តា ព្រោះ លោកឃើញ ព្រះ មាន ព្រះ ជន្ម

កាល នៅ ក្រោម ម្លប់ នៃ ព្រៃ ព្រី - ក្សា យ៉ូ - សែប ស្ងួន រក ព្រះ អ - ម្ចាស់។
 តែ លោក មិន អន់ ចិត្ត នៅ ទុក ចិត្ត លើ ព្រះ អ - បិ - តា សូ - តា។
 នោះ មាន តួ អង្គ ពីរ យាង ចុះ មក គឺ ព្រះ បិ - តា និង បុ - ត្រា។
 ឱ! ភ្លឺ រីក រាយ នៅ ក្នុង ចិ - ត្តា ព្រោះ លោក ឃើញ ព្រះ មាន ព្រះ ជន្ម។

និកន្ទទំនុកច្រៀង ៖ ជួន ម៉ានរ៉ាង ឆ្នាំ ១៨៥៥-១៨៥៩
 និកន្ទបទភ្លេង ៖ សិលវេនុស បិលលីង ជនជំនាញ ១៧៩២-១៨៧១
 សម្រួលដោយ អេ. ស៊ី ស៊ីធី ឆ្នាំ ១៨៩០-១៩០៩

យ៉ូសែប ស៊ីធី—ប្រវត្តិ ១:១៤-២០, ២៥
 យ៉ាកុប ១:៥